

Běh na Býčí skálu 2007 – 45. ročník - komentář

Termín: 8.12.2007

Délky tratí: 30 km, 15 km.

Podmínky: několik stupňů nad nulou, ráno zataženo, pak slunečno, bez deště – v podstatě ideální. Na trati místy bláto.

Sponzoři: Norwell, Galant, Nutriproduct, Pohoda, Milton, Lissport – pořadatelé i závodníci děkují, cen bylo spousta.

Pořadatelé: Libor Zřídka Veselý, Ivo Doušek, František Nemetz s přáteli

Jak to vypadalo: loňské rekordy účasti nebyly letos překonány, loni 109, letos 91 startujících, ale stejně to byla síla, Býčina pořád má tu svou pověst mírně vyšínutého závodu, který si i tím udržuje svou klientelu. Jako pamětník vím, že se o ní mluvilo od časného podzimu v širokých kruzích - původně horolezců, pak i atletů a orientááků, v dávných dobách brněnského běhání ji absolvoval skoro každéj trénující jedinec, a i mnozí netrénující. Letos jsem se dozvěděl, že totéž probíhá nadále – mezi orientáaky, atlety a triatlonisty se o ní mluví zejména. Zakladatelé – horolezci – už vymizeli... Ti bývali často exotičtí, nebývali to běžci, jen měli kondici a chuť, ne však vybavení – běhalo se v pohorách, v sandálech, v tretrách... s příslušnými následky na nohách i na duši.

Zaznamenávám ale jednu změnu – spousta běžců, typicky těch, co běhají brněnský běžecký pohár, se na ni bojí přijít... zbytečně, to účastníci můžou (doufám) potvrdit. Většinou se jim zdá dlouhá, těžká, moc terénem... To nebývalo. Býčina je a má být zážitek, ne jenom závod. Věřím, že k tomu přispívá i atmosféra nepřiliš vypjatého soutěžení, běhání bez startovních čísel, no a samozřejmě délka trati, samoobsluha při výběru cen atd. Co mi chybí je nějaká spárka po doběhu, příště by se něco mělo zorganizovat.

Třicítka: Jak už je v posledních letech zvykem, okruh favoritů není široký a všichni znají své ambice, souboj o úplnou špičku byl letos dokonalou kopií loňského ročníku. Od začátku se dvojka Orálek – Ondráček držela mezi rychlíky z patnáctky, na obrátce patnáctky v Útěchově byl před nimi jediný – pozdější vítěz kratší trati Dlabaja. Viděl jsem ty dva kousek před obrátkou, Ondráček krok, co, možná jen půl kroku za Orálkem, a asi to tak bylo ještě hodně kilometrů. Vypadali nesmírně svěží a rychlí, jako dva Keňani na krosu na mistrovství světa. Za nimi se to trousilo, odstupy se postupně natahovaly, pohled na běžce se stával méně inspirujícím (stál jsem na konci dlouhého stoupání před Útěchovem), až jsem to nevydržel a odjel do cíle, kam už mířili patnáctkáři.

Ti dva vpředu doběhli spolu na Býčinu, ještě spolu seběhli do Adamova (20.km), rozdělilo je stejně jako loni tříkilákové stoupání do Útěchova. Trať se tam v jednom místě lomí, Dan Orálek se ohlédl – a byl sám. A to už zůstalo až do cíle. Čas 1:57:00 je výbornej, a to mu určitě kousek ubralo bláto na koňmi rozdupaných cestách. Tomáš Ondráček bezpečně druhý, 1:59:00, za ním s odstupem šesti minut Aleš Palko, ten to myslím absolvoval celé sám, další minutky od něj oddělily Kozáka, prvního orientáaka.

Panny, dívky a ženy jsou odedávna na Býčině v jedné kategorii s muži. Na třicítku se vydaly tři, vynikla zejména Ivana Martincová na 11. místě za 2:25:13, ale neztratily se ani ty další dvě – paráda.

Zato se ztráceli jiní. Rekord v počtu zakufrování má myslím Ruda Vilček, ztratil stopu třikrát, rekord v délce zbloudění zcela jistě Svat'a Sedláček – běžel jako d'as, ale nějak si to nepohlídal – vyběhl v Bílovicích, takže měl cca 8 kiláků navíc, než se napojil na správnou trasu, na Býčině už měl 23 a odjel do cíle s pořadatelem. Bloudili i další... tuhle tradici jaksi nejde vymýtit, ale já se o to pokusím – zelení nezelení namaluju na každéj čtvrtéj strom

nějakou značku barvou, natrvalo – mám na to rok, to bych měl stihnout. Jestli to nebude stačit, tak už nevím – letos to bylo značený dost hustě.

Výraznou kapitolu v dějinách Býčiny píše několik tradičních účastníků – Honza Fiedler to běhal odmlada, ten má aspoň dvacet ročníků, zásadně na třicítce, letos 2:29, a ještě víc má hádám Ivoš Zejda – letos 3:05. Oba pánové jsou ročník 1956. Ovšem pan Holý – 3:37, ročník narození 1941!!!!

Patnáctka: to je takový slabší odvar třicítky, aspoň z pohledu těch, co jdou delší trat' Znamé heslo z let dřívějších: Patnáct jdou jen slabí, nemocní a ženy. Přitom je to pořád o kus delší než co se běhá na velké většině závodů...

Tam se sešlo v podstatě padesát běžců. Proč „v podstatě“? Vysvětlím vzápětí. Tady bývají vpředu mladí. Prim tu opět hráli orientáři. Na obrátce první Dlabaja dost velké kus před Chromým, v cíli je nakonec dělilo jen 21 sekund, to musel Adam přidat cestou dolů. (Časy moc pěkný – 55:30 a 55:51.) Účast lehkonožých dorostenců byla tentokrát o něco menší než v letech minulých, ale byli. – do desítky skoro všichni, pak už se tam víc mísily i starší ročníky. Holek bylo tentokrát 14, nejrychlejší Zdenka Stará za 1:08:58 na patnáctém místě.

Tak, a proč jsem napsal „v podstatě padesát“: bylo tam několik záhadných borců. Například tradiční účastník Honza Charvát (tím chei naznačit, že trat' asi zná) vyběhl na patnáctku a nevrátil se až do vypršení všech časových limitů, aspoň já ho neviděl, cílem neprošel a bylo po něm mírně pátráno. Další byl záhadný běžec jménem Kutil: ten splňoval možná nejlíp původní ideje Býčiny jako pohodového běhu, kde si každý může svůj výkon modifikovat jak chce. Přiběhl na start ve chvílce, kdy ostatní běžci mizeli v první zatáčce cesty, nahlásil že jde patnáctku, a posléze ho naleznete ve výsledkách třicítky. To se tady smí, dřív to bývalo častější, změna trati mezi 15 a 30 je možná – na obrátce v Útěchově se leckdo rozhodl v adrenalinovém opojení, že vánoční nákupy počkají a šel dlouhou.

K délce trasy: ne že by to bylo primární, ale přesto: loni při závodě Franta Kolínek měřil GPSkou a zjistil, že kratší trat' má pouhých 14,320 km, ta delší 29,860 km. Pak vzal Vláša Volavý kolo, sešteloval tachec a naměřil 15,320 a na té delší 32,200! Vědci se shodli, že GPSka neměří převýšení – nevím, nevyznám se, ale celkový počet nastoupaných metrů je tady téměř 700 (a naklesaných taky).

Hodní sponzoři dodali opět ceny pro každého, nejvíc bylo jako obvykle ponožek. Běhejte v nich a příště přijďte zas!

A kdo bude chtít připojit svůj názor na Býčinu, může – stačí když napíše a pošle to „Odpovědět všem“. Já sám zkusím posbírat něco z výsledků dostupných ročníků a poslat.

Ivo Doušek
za organizátory